

sentligt Punkt, og det er det, som er sket her. Denne Kontrakt er af Modparten bleven tilfidesat i et væsentligt Punkt, nemlig derved, at Modparten har studt Opfyldelsen et Aar ud i Tiden; men naar det sker, tror jeg ikke let, at Nogen, hverken Jurist eller Ikke-Jurist, vil kunne paafaa, at den anden Part er bunden ved Kontrakten. Der er ikke Tale om at opsigte nogen Kontrakt, men der er Tale om at erklære: Denne Kontrakt har Du brudt; vi fastholde altsaa vor Ret ifølge denne Kontrakt ligeoverfor Dig. Det er det, vi gjøre; og vor Ret ifølge denne Kontrakt, naar den er brudt fra Modpartens Side, er at kræve vore Penge tilbage med Renter. Det underer mig i høj Grad at høre et saadant Sprog fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, som han har søgt. Det er ikke ret mange Aar siden, at han vilde have været den Sidste til at sige, at den, der bærer sig saaledes ad, nedbryder Rigsdagens Anseelse. Da vilde han have sagt, at det gælder her om at hævde Rigsdagens Anseelse ved at fordre Kontraktens Bestemmelser fuldt opfyldte eller Erstatning derfor; han vilde have talt i saa høje Toner, som vi ikke have hørt fra ham længe, ikke engang i Hørsagen. Men det ærede Medlem har jo nu indtaget et andet Standpunkt. Dersom vi endnu havde haft den gamle Berg eller for at udtrykke mig i Oversensstemmelse med Forretningsordenen, dersom det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) endnu stod paa det samme Standpunkt, som han tidligere stod paa, vilde han vistnok have været den Første til at føre den Anke frem, som jeg nu tilligemed to andre Medlemmer af Finansudvalget er ene om at fremføre. Der er et andet Punkt, som det ærede Medlem sikkert heller ikke vilde have unbladt at føre Anke over. Det er et mere underordnet Punkt, men dog i konstitutionel Henseende meget betegnende Punkt — og det er, at den meget ærede Minister gaar ind paa at ændre Kontrakten med Firmaet Krupp, saaledes at det Rentebeløb, som Krupp erkjender at være os skyldig paa Grund af, at Lidsfristen er sat noget ud, anvendes til nogle Staalprojektorer uden vor Bevilling, ja, uden at Ministeren har fortalt os det Allermindste derom. Jeg gad vidst, om ikke det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) for 3 Aar siden vilde have anket ganske alvorlig derover. Nu er det fuldkommen i sin Orden. Ja, det er den ulykkelige Følge af, at naar man er gaaet i Vandet, for at jeg skal bruge hans eget Udtryk overfor mig — ellers skulde jeg ikke have brugt et saadant Udtryk — som det ærede Medlem er gaaet i denne Sag, saa føler man sig bunden til at forsvare, hvadsomhelst der videre sker i den Sag. Enhversomhelst — som vi andre maa kalde det

— Overstridelse eller Forbigaaen fra Regjerings Side maa det ærede Medlem forsvare. Sjør blev han nødt til at forsvare denne Søfortshistorie; iaar er han nødt til at forsvare Kontraktens Forandring. Det ærede Medlem kan ikke komme bort fra denne ulykkelige Sag, fordi han engang er gaaet i Vandet med den. Jeg betragter det mere som et lille Fægterstif fra det ærede Medlems Side, at han sagde, at dette Forslag var stillet efter Aftale med Ordføreren. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa. Det ærede Medlem veed meget godt og forstaaer meget godt, at jeg i denne Sag ikke staa paa samme Standpunkt som det ordførende Mindretal, idet det ordførende Mindretal jo har erklæret det for sin Opgave at se at arrangere de ekstraordinære Bevillinger under en vis Form og til et vist Beløb med Ministeriet, medens jeg ikke betragter det som min Opgave i mindste Maade at træffe saadanne Arrangements. Hvorledes det skulde høre til Konsekventerne af Hørløven at unblade at gjøre Opposition mod det, der nu er foreslaaet med Hensyn til de 6 Kanoner, gaar over min Forstand, og det ærede Medlem vil vist heller ikke indlade sig paa videre at udvikle det. Jeg betragter det kun som en behagelig Skjæmt fra hans Side eller en Bestræbelse for at bringe Alting ind som en Konsekvent af det, der er hans stadige Tanke, nemlig den ny Hørløve. — Der var Noget, som var endnu mere interessant, og det var at høre, at det ærede Medlem, da han talte om den ekstraordinære Bevilling til de 11 Stk. 15 Ctm. Kanoner, ogsaa vilde regne det som en Konsekvent af Hørløven at bevilge dem; maasse han anser dem for Feltkanoner, men som saadanne bør de ikke egentlig kunne betragtes. Jeg veed nok, at han talte om Feltbatterier, men det er jo noget helt Andet. Disse Kanoner hører til Fæstningskanoner; de kunde maasse være bleve betragtede som Konsekventer af Hørløven, dersom det ærede Medlems Forslag til Udvidelse af Fæstningsartilleriet var blevet vedtaget; men det blev jo ikke vedtaget. Det ærede Medlem veed maasse ikke, eller har maasse glemt, at den Udvidelse af Fæstningsartilleriet, som han foreslog, ikke blev vedtaget. Men det ærede Medlem er maasse nu kommen saavidt, at han tror, at alle hans Forslag ogsaa findes optagne i den vedtagne Hørløve, og ogsaa alle de Udvidelser, der foresloges af ham, findes deri. Nei, de findes ikke deri, det er ganske sikkert, men jeg undskylder en saadan Feiltagelse fra det ærede Medlems Side paa Grund af den bevægede Stemning, han er i, hver Gang vi tale om Hørløven. Siden jeg taler om disse 11 Stk. 15 Ctm. Kanoner, kan jeg ikke unblade at gjøre en lille Bemærkning til den meget ærede Minister. For 2 Aar siden blev det jo fremhævet med stort